

Per a Lluís M. Moncunill. Agraïment

Josefina de Barbarà González

Gràcies per ser com ets.
Gràcies per saber ser MESTRE, AMIC, COMPANYY.
Gràcies pel teu coratge,
la teva fortalesa,
la teva valentia.
Gràcies per haver-me fet sentir sempre
el teu respecte,
la teva atenció,
la teva estima,
Gràcies per saber escoltar,
per saber acollir.
Gràcies per la teva fe indestructible
en Déu, en tu mateix,
en la vida,
en els hòmens de bona voluntat.
Gràcies perquè, en els 60 i 70, en una Tarragona grisa,
que no engegava,
sota els poders d'ambició de molts
vas emmirallar-te en la mar blava, neta, ampla, que ens envolta des de segles,
per assaborir la seva força,
la seva empenta,
la seva fúria,
la seva calma,
el seu equilibri,
la seva harmonia,
la seva pau.

*Josefina Barberà
tocant el piano. (Foto:
Arxiu J. Barberà)*

Gràcies per saber ajudar-nos a cercar l'única veritat de l'Esperit,
amb la sinceritat,
amb la bondat,
amb la generositat,
amb la saviesa,
de la teva ment i del teu cor.

Gràcies per creure sempre en la barreja sublim
d'il·lusions, d'esperances, de projectes,
que alimentaven els nostres 20 anys.

Gràcies per saber fer camí sempre,
en l'alegria,
en el dolor,
en la dissort,
en l'angoixa,
en l'adversitat,
en les decisions.

La vida és formosa amb la teva amistat.

Sempre seguiré escoltant del teu cor aquestes paraules:
«El Senyor sobirà m'ha fet valent,
i amb peus lleugers com els dels cérvols
m'encamina cap als cims invencibles.» (Habacuc 3,19)

Gràcies per sempre.